

Porträttet av H C Andersen är Marie Louise Kolds mest uppmärksammade, men också mest svårsålda, verk. Det består av 2809 små bronskvadrater som har patinerats och fogats samman till en bild av författarens ansikte.

Foto: MATS ROSLUND

I hennes händer får plåten nytt liv

Metallen är vass och nyckfull och inte ens efter att Marie Louise Kold har behandlat den med kemikalier blir den precis som hon har tänkt sig. Med en teknik som har sina rötter i koppartryckstraditionen bearbetar hon metallen, men trycker den inte, utan låter själva plåten bli konstverket.

Den kopparhaltiga metallen ärgas i flera omgångar innan Marie Louise Kold formar den till konstverk.

Allt började när Marie Louise Kold läste på Lunds konstskola. I utbildningen ingick att lära sig göra koppartryck. En dag hittade hon en av sina gamla plåtar och såg att den hade förändrats. Den var full av fingeravtryck och olika färgnyanser. När hon misslyckades med att föra över förändringen till papper slutade hon trycka och behöll plåten istället.

– Jag var hopplöst förälskad från första stund och blev lycklig bara av att röra vid den. Själva plåten är i ständig förändring vilket betyder att konstverket förändras även efter att det har lämnat min ateljé.

I ateljén i Malmö bearbetar Marie Louise Kold brons, koppar och mässing genom att rista och etsa i plåten. Hon fortsätter behandlingen genom att ärga metallen i flera omgångar. Med olika syror får hon fram färgsprakande mönster. Salpetersyra på mässing ger naturfärgade nyanser medan kopparplåten exploderar i blått, turkos och rött.

Processen är svår att styra. Precis när hon tror att hon har kommit på hur hon fick fram en speciell färg eller ett mönster och försöker göra om samma sak blir det ofta något helt annat.

– Tänk dig att du äter en fantastisk sås och frågar kocken om receptet. Du får alla ingredienserna, men du får ändå inte till en lika god sås. Det är frustrerande, men samtidigt är det från de där underbara misstagen jag får mycket av min inspiration.

Hon visar genom att plocka fram en kopparplåt med ett etsat mönster. När hon skulle börja bearbeta baksidan för att kunna fästa plåten vid träramen upptäckte hon att färgerna bildade ett vackrare mönster än det hon själv hade arbetat fram.

Metallen är tung, den allra tunnaste kopparplåten skär hål i fingrarna och ett blågrått märke på Marie Louise Kolds vänstra underarm visar var

skyddshandsken glidit ner och salpetersyran stänkt upp och fränt håll på huden.

Vid patineringen med 53-procentig syra utvecklas ren klorgas, arbetet måste göras utomhus och Marie Louise Kold är sponsrad av ett företag som tillverkar skyddskläder för industrin. Valet av arbetsmaterial har hon själv ifrågasatt flera gånger.

– Jag har inte gjort det lätt för mig, det är ett tidskrävande arbete och ibland kan det ta flera månader att få fram rätt nyanser i metallen. När jag gör mina porträtt av sammanfogade brons- eller mässingsplattor som kan bestå av flera tusen delar utgår jag från över 5 000 plåtbitar i olika färgtoner. Mitt allra största verk, ett porträtt av H C Andersen, väger 140 kilo.

Det ska med till utställningen på Hvens kulturhus 9 augusti.

I Marie Louise Kolds verk ingår ofta små textdelar som inte nödvändigtvis behöver tolkas eller förstås utan mer ska ses som grafiska element. Efter att inte ha målat med olja på flera år planerar hon att återuppta det som en del av hennes verk.

Mycket snart kommer också hennes konst att göras bärbar.

– Ibland blir jag så förälskad i en metallbit att jag bär med mig den i väskan i flera veckor innan jag bestämmer mig för vad jag vill göra med den. Samma sak kan det vara med ett konstverk, man borde kunna njuta av det även när det inte hänger på väggen.

Katarina Höije
katarina.hojje@hd.se
042-489 93 97

VAD? Vernissage Marie Louise Kolds utställning.
VAR? Hvens Kulturhus
NÄR? Lördag 9 augusti klockan 13.